основания...

Мила

(кръвнясва) То е ужасно, ~~да~~ когато узнаешъ, че ~~за родителитѣ~~ моето избѣгване би било за родителитѣ ми единъ ударъ — непоносимъ, дори смъртоносенъ; ~~когато сѫ~~ тѣ сѫ тъй стари и болнави... Родителитѣ ми искатъ ~~добро~~ за мене добро и сѫ готови да ~~направятъ~~ извършатъ най-голѣмото насилие надъ сърдцето ми, — най-голѣмото зло. ~~Азъ зная: и отъ обичь...~~ По-напредъ ~~бѣ~~ още можеше да се двѣйствува на разума имъ, но сега ~~!? когато всичко, което стана~~? И като гледамъ тия гробове, азъ си представямъ други два, които биха легнали върху съвѣстьта ми.

Христофоровъ

(вмисленъ). Азъ те разбирамъ, ти си права. Не, искахъ да кажа, че за момента... Но ~~отсега~~ — ето какво мисля...

Мила

(Трвнясва ~~се~~, притиска се ~~на гърдитѣ~~ о него) ~~Но ти~~... О, азъ го очаквахъ! Ти ме разбра, но не ме оправда. Ти не ми позволявашъ това... Но, милий, азъ те обичамъ. Защо ме гледашъ тъй? Азъ те оби-